

ЧОМСКИ ОТКРИВА: Ко влада светом?!

12:30 16.05.2016.

Суочене са изазовима са свих страна, Сједињене Америчке Државе губе водећу позицију на међународној сцени, пише амерички филозоф и историчар Ноам Чомски у есеју објављеном на сајту "Том Диспеч".

Према речима Чомског, питање ко влада светом одмах изазива неколико разлога за забринутост САД – од хладног рата до борбе против међународног тероризма.

Он се позива на теорију коју је објавио главни коментатор за међународне односе „Фајненшел тајмса“ Гидеон Рахман, који је писао да је након хладног рата моћ оружаних снага постала кључна за међународну политику САД.

То је посебно актуелно у три региона – у источној Азији, где се америчка Ратна морнарица односи према Јужном кинеском мору као према „америчком језеру“, у Европи, где је на снази НАТО, и на Блиском истоку.

У сваком од ових региона „поредак безбедности“ који су поставиле САД стављен је пред изазов, па је фундаментално питање међународне политике, према речима Чомског, следеће: може ли Вашингтон да призна право других држава на сопствене зоне утицаја?

Између осталог, Чомски се осврће на **сукоб Русије и НАТО који сазрева у Источној Европи**. Вашингтон сматра да је ширење војне алијансе благотворно, док Русија има све основе за забринутост овим поводом, пише он.

Чомски се позива на рад стручњака за Русију, Ричарда Саквија, који је навео да извори садашње кризе у односима Русије и НАТО сежу чак до распада СССР. Он подсећа да су тада постојале две концепције уједињења земаља.

Једна од њих је везана за ширење Европе, у центру које је требала да се налази Европска унија, која би се припајала евроатлантској заједници. Друга концепција је везана за уједињење земаља у „велику континенталну Европу“ која би се простирала од Лисабона до Владивостока.

На Западу, који је распад СССР-а и даље урушавање Русије сматрао тријумфом, према последњој концепцији односили су са „љубазним презиром“, сматрајући то само изговором за препород „велике Русије“.

Уместо ње, Запад се окренуо првој и брзо почео ширење НАТО на исток почетком 1990.

Током 2000. година, друга концепција се поново појавила на дневном реду, како је Русија напредовала. На геополитичко уједињење „велике Европе“ позвао је лично Владимир Путин, подсетио је Чомски.

Запад је, међутим, и тада наставио да шири НАТО, прогласивши потпуно нову мисију која је омогућила организацији да постане „глобална“.

Тежњу војне алијансе да у своје редове укључи **Украјину и Грузију** руски председник је схватио као директну претњу по своју државу и, према речима стручњака за међународне односе Џона Миршмајера, Вашингтон би требало да се односи према Путиновој логици са разумевањем.

Перспективу ступања Украјине и Грузије у НАТО Чомски је упоредио са ситуацијом у којој би Мексико и Канада разматрали могућност придруживања Варшавском пакту.

„Није потребно питати како би Сједињене Државе реаговале када би се земље Латинске Америке придружиле Варшавском пакту, када би и Мексико и Канада размишљали о овој варијанти“, пише он.

Према његовим речима, чак и наговештај оваквог развоја догађаја ЦИА би „максимално оштро“ прекинула.

Чомски наводи да Америка не мора позитивно да оцењује Путинове мотиве да би разумела његову логику, уместо што „сипа проклетства“.

Са његове тачке гледишта, то разумевање је посебно важно јер су „улози превише високи, буквално се ради о питању преживљавања“.

Извор: rs.sputniknews.com/Танјуг